

บทที่ 5 การวิเคราะห์อุปสงค์ของนักลงทุนไทย

บทที่ 5 จะเป็นการสรุปผลการสัมภาษณ์เชิงลึกและวิเคราะห์แบบสอบถามที่ได้จากกลุ่มนัก
ลงทุนของไทยในอุตสาหกรรมเป้าหมาย (สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์และไฟฟ้า และ
เกษตรแปรรูป) เพื่อให้เข้าใจสถานการณ์ปัจจุบัน การพิจารณาเลือกพื้นที่ และนโยบายที่เหมาะสมในการ
สนับสนุนการลงทุนของผู้ประกอบการไทย มีรายละเอียดดังนี้

5.1 รายชื่อหน่วยงานที่ทำการสัมภาษณ์เชิงลึก

คณะวิจัยได้ทำการสัมภาษณ์เชิงลึกตัวแทนจากหน่วยงานภาครัฐ ซึ่งได้แก่สำนักงาน
คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนพร้อมให้บริการ (BOI) และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ
และสังคมแห่งชาติ ส่วนภาคเอกชนได้สัมภาษณ์ตัวแทนจากสมาคมต่าง ๆ ได้แก่ สมาคมนายจ้าง
อิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์ สมาคมผู้ผลิตน้ำตาลและชีวพลังงานไทย สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรม
สิ่งทอ สมาคมอาหารแช่เยือกแข็งไทย และสมาคมผู้ผลิตอาหารสำเร็จรูป รวมทั้งหมด 7 ราย มี
รายละเอียดแต่ละหน่วยงาน และความคิดเห็นต่อการไปลงทุนในประเทศเพื่อนบ้าน ดังต่อไปนี้

1. สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (THAILAND BOARD OF INVESTMENT : BOI) ทำ
หน้าที่ส่งเสริมการลงทุน โดยการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและอำนวยความสะดวก
ด้านการลงทุนและบริการสนับสนุนธุรกิจ ทั้งให้คำแนะนำและคำปรึกษาเกี่ยวกับการตั้งธุรกิจ
ในไทย โดย BOI ได้รับมอบหมายให้จัดทำและดำเนินแผนยุทธศาสตร์ซึ่งกำหนดกิจกรรมส่งเสริม
และชักจูงการลงทุนทั่วโลกตลอดปี นอกจากนี้ ยังมีหน้าที่ในด้านการตลาดเพื่อประชาสัมพันธ์
ประเทศไทยให้เป็นแหล่งรองรับการลงทุนที่ดีที่สุดในภูมิภาคเอเชีย

ที่ตั้ง: 555 ถ.วิภาวดีรังสิต จตุจักร กรุงเทพฯ 10900

โทรศัพท์: (+66) 2-553-8111 โทรสาร: (+66) 2-553-8222

ความคิดเห็นที่ได้จากการสัมภาษณ์ :

จากการสัมภาษณ์พบว่า คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน มีนโยบายส่งเสริมการลงทุน
ของนักลงทุนไทยในต่างประเทศมานานแล้ว โดยจัดตั้งหน่วยงาน “กองส่งเสริมการลงทุน” ซึ่งมี
หน้าที่หลักในการช่วยเหลือนักลงทุนไทย โดยให้ข้อมูลแก่นักลงทุน จัดศูนย์พัฒนานักลงทุนไทย
อบรมเป็นระยะเวลา 60 ชั่วโมง และช่วยประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในลักษณะของ
การประสานงานภาครัฐ (G2G) โดยจะมุ่งไปที่การส่งเสริมการลงทุน และการแก้ไขปัญหาที่
เกิดขึ้น รวมถึงการจัดทำสนธิสัญญา MOU นอกจากนี้ทาง BOI ยังมีการจัดทำ Business
Matching ระหว่างประเทศ และการจัดตั้งผู้เชี่ยวชาญคอยให้คำปรึกษา

สำหรับ BOI จะดูแลเฉพาะส่วนของการลงทุน กระทรวงพาณิชย์จะศึกษาเชิงลึกในด้าน
การค้า และกระทรวงต่างประเทศจะดูแลในด้านการเจรจาข้อตกลงต่าง ๆ และยังมีหน่วยงานอื่น

ที่เกี่ยวข้อง เช่น สมาอุตสาหกรรม หอการค้า เป็นต้น ทั้งนี้ แต่ละหน่วยงานควรมีการกำหนดขอบเขตการศึกษาของตนอย่างชัดเจน เพื่อมิให้เกิดความซ้ำซ้อนกัน ซึ่งจะสามารถลดระยะเวลาการทำงาน และเพิ่มประสิทธิภาพของการศึกษาได้อย่างยิ่ง

2. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) เป็นองค์กรที่จัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพื่อใช้เป็นกรอบและแนวทางในการพัฒนาประเทศในแต่ละช่วงระยะเวลา 5 ปี นอกจากนั้น ยังมีหน้าที่ สํารวจศึกษาและวิเคราะห์สภาวะเศรษฐกิจและสังคมประเมินแผนงานและโครงการพัฒนาของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์เป้าหมาย จากนั้นจะติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ รวมทั้งแผนงานโครงการพัฒนาของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ รวมทั้ง การประสานการพัฒนาเพื่อให้เกิดมีการแปลงแผนพัฒนาไปสู่การปฏิบัติรวมทั้งการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์เพื่อการพัฒนาไปสู่ประชาชนทุกกลุ่มอาชีพได้เกิดความรู้ความเข้าใจตลอดจนเสริมสร้างให้เกิดการเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ

ที่ตั้ง: 962 ถนนกรุงเกษม เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพฯ 10100

โทรศัพท์: (+66) 2-280-4085 โทรสาร: (+66) 2-281-3938

ความคิดเห็นที่ได้จากการสัมภาษณ์ :

จากการสัมภาษณ์พบว่า นโยบายในปัจจุบันยังกระจัดกระจาย ควรรวบรวมให้เป็นรูปธรรมยิ่งขึ้น โดยมีความเห็นว่ากลุ่มธุรกิจบริการและมัลติมีเดียยังสามารถขยายธุรกิจออกไปยังประเทศเพื่อนบ้านได้อีกมาก ส่วนอุตสาหกรรมเกษตรและทรัพยากรธรรมชาติเป็นอุตสาหกรรมที่เหมาะสมที่จะการลงทุนในประเทศกลุ่ม CLMV มากที่สุด แต่สำหรับการตั้งโรงงานอาจยังมีปัญหาในเรื่อง ระบบสาธารณูปโภค โครงสร้างพื้นฐาน รวมถึงกฎหมายและกฎระเบียบที่มักเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว นักลงทุนภาคเอกชนของไทยจะต้องออกไปลองผิดลองถูกเองก่อน หลังจากนั้นรัฐบาลไทยจึงเข้าไปให้ความช่วยเหลือด้านข้อมูลและด้านโครงสร้างพื้นฐานในภายหลัง ซึ่งทำให้นักลงทุนยังคงมีความเสี่ยงสูงในการออกไปลงทุนในประเทศเพื่อนบ้าน ทั้งนี้ กลุ่มธุรกิจขนาดกลางจนไปถึงขนาดใหญ่เหมาะสมกับการออกไปลงทุนในประเทศเพื่อนบ้านมากกว่าธุรกิจขนาดเล็กที่เสี่ยงต่อความล้มเหลวสูง

3. สมาคมนายจ้างอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์ (Electronic & Computer Employers' Association) เป็นศูนย์กลางความร่วมมือระหว่างสมาชิกในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์ หน่วยงานรัฐบาล และสาธารณชน ในการส่งเสริมให้อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์เป็นธุรกิจหลักของประเทศ และเสริมสร้างคุณภาพชีวิตให้กับชุมชน มีหน้าที่คือ ผนึกรวมกำลังความร่วมมือเพื่อพัฒนาความรู้ ความสามารถ ของบุคลากร พร้อมทั้งวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ ๆ เพื่อยกระดับมาตรฐานการผลิตและการบริการการส่งออกให้เป็นเลิศ

ที่ตั้ง: 93/36 แจ้งวัฒนะ ตำบลคลองเกลือ จังหวัด นนทบุรี 11120

โทรศัพท์: (+66) 2-982-9796

ความคิดเห็นที่ได้จากการสัมภาษณ์ :

จากการสัมภาษณ์พบว่า อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์มีการออกไปลงทุนในประเทศเพื่อนบ้านเพียงบางภาคส่วนเท่านั้น และจะไม่ออกไปเต็มตัวเพราะมีความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นได้สำหรับบางบริษัทอาจขึ้นกับบริษัทแม่ที่จะเข้ามาลงทุน นั่นคือ บริษัทแม่จะศึกษาความเป็นไปได้ในการลงทุน จากนั้นจึงจับมือกับนักลงทุนเพื่อจัดตั้งโรงงาน โดยพิจารณาถึงระบบโลจิสติกส์และกลยุทธ์ในการออกไปลงทุนเป็นหลัก ทั้งนี้ ร้อยละ 70 ของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ต้องการคุณภาพด้านสาธารณูปโภค แรงงาน และโครงสร้างพื้นฐานเป็นสำคัญ ความคิดเห็นสำหรับแต่ละประเทศพบว่า กัมพูชาเป็นแหล่งที่น่าสนใจของนักลงทุน ส่วนพม่ายังไม่น่าสนใจเพราะแรงงานส่วนใหญ่เข้ามาทำงานในไทยแล้ว ภาคการผลิตนี้นิยมการคมนาคมขนส่งทางอากาศและทางถนนเป็นหลัก สำหรับความต้องการการสนับสนุนนั้น รัฐบาลไทยควรดึงประเทศเพื่อนบ้านมาเป็นพันธมิตรกับไทย และให้แนวทางการออกไปลงทุนแก่นักลงทุน ในลักษณะของการประสานงานภาครัฐ (G2G) และ การทำสนธิสัญญา MOU นอกจากนี้ รัฐบาลควรส่งเสริมการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษในประเทศเพื่อนบ้านด้วย

4. สมาคมผู้ผลิตน้ำตาลและชีวพลังงานไทย (Thai Sugar and Bio-energy Producers association) เดิมชื่อ สมาคมการค้าผู้ผลิตน้ำตาลไทย มีวัตถุประสงค์แรกเริ่มคือการส่งเสริมและสนับสนุนการประกอบวิสาหกิจอันเกี่ยวกับการผลิตและการค่าน้ำตาล การสนับสนุนและช่วยเหลือสมาชิกในการแก้ไขอุปสรรคขัดข้องต่างๆ การส่งเสริมความร่วมมือและความสามัคคีระหว่างสมาชิก รวมทั้งความร่วมมือกับภาครัฐในการส่งเสริมกิจการของสมาชิก สมาคมมีหน้าที่เผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับอุตสาหกรรมอ้อย น้ำตาลทราย ชีวพลังงาน และธุรกิจต่อเนื่องให้ประชาชนได้รับทราบ เพื่อพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันต่อไป ปัจจุบันมีสมาชิก 32 ราย ที่ตั้ง: ชั้น 22 อาคารเอส เอ็ม ทาวเวอร์ ถนนพหลโยธิน สามเสนใน พญาไท กรุงเทพฯ 10400 โทรศัพท์: (+66) 2-298-0167-8 โทรสาร: (+66) 2-298-0169

ความคิดเห็นที่ได้จากการสัมภาษณ์ :

จากการสัมภาษณ์พบว่า กลุ่มอุตสาหกรรมน้ำตาลให้ความสนใจในการไปลงทุนในประเทศเพื่อนบ้านอยู่ในระดับปานกลางถึงต่ำ เพราะการลงทุนพืชเกษตรในต่างประเทศมีความเสี่ยงมากกว่ากลุ่มอุตสาหกรรมด้านอื่น จากปัจจัยเรื่องพื้นที่เพาะปลูกที่มีความเสี่ยงจะถูกยึดคืนเมื่อไรก็ได้ ทั้งยังต้องใช้เวลานานต่ำ 5 ปี กว่าจะคืนทุน สำหรับความคิดเห็นในเรื่องพื้นที่การลงทุนพบว่า ประเทศพม่าเหมาะสมกับอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลมากที่สุดเพราะ มีพื้นที่ใช้สอยและแรงงานจำนวนมาก แต่ยังมีปัญหาในด้านการเมือง ชนกลุ่มน้อย โครงสร้างพื้นฐาน และการคอร์รัปชันอยู่มาก ส่วนประเทศลาว ได้มีนักลงทุนออกไปลงทุนแล้วที่เขตเศรษฐกิจพิเศษสะหวัน-เซโน ในสะหวันนะเขต จากนั้นส่งผลผลิตกลับมายังท่าเรือแหลมฉบัง แต่มีข้อเสียคือที่ดินในสปป.ลาวค่อนข้างกระจัดกระจาย ไม่เหมาะกับการปลูกพืชสวน และผลผลิตที่ได้จากการปลูกพืชอ้อยคือ สามารถผลิตไฟฟ้าเพื่อขายให้แก่รัฐบาลในต่างประเทศได้ แต่สปป.ลาวมี

ราคาไฟฟ้าที่ต่ำมาก จึงไม่คุ้มค่าเท่าไรนัก ส่วนประเทศกัมพูชา พบว่ามีปัญหาด้านการเมืองเป็นหลัก ค่าไฟต่อหน่วยสูง แต่ส่วนมากได้รับการสัมปทานจากเอกชนลาวเสียส่วนใหญ่ อย่างไรก็ตาม ปัจจัยหลักที่ทำให้นักลงทุนมีความต้องการไปลงทุนในประเทศเพื่อนบ้านเพราะสิทธิทางภาษีในการส่งออกนั่นเอง

5. สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ (Thailand Textile Institute) จัดตั้งขึ้นเพื่อศูนย์กลางในการดำเนินงานส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของประเทศให้เจริญเติบโตต่อไปอย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถแข่งขันได้ในระดับประเทศให้ความช่วยเหลือ สนับสนุนและอำนวยความสะดวกต่อผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม ให้มีความสามารถในการแข่งขันกับต่างประเทศได้ ส่งเสริมการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมสิ่งทอ และเครื่องนุ่งห่มให้สามารถแข่งขันได้ในตลาดโลก พร้อมแลกเปลี่ยนการให้บริการกับหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อเชื่อมโยงผู้ประกอบการ ทั้งในอุตสาหกรรมสิ่งทอ และเครื่องนุ่งห่มรวมทั้งอุตสาหกรรมแฟชั่นให้มีการพัฒนาร่วมกันอย่างต่อเนื่อง

ที่ตั้ง: อาคารอำนวยการ ถ.พระราม 4 แขวงพระโขนง เขตคลองเตย กรุงเทพฯ 10110

โทรศัพท์: (+66) 2-713-5492-9 โทรสาร: (+66) 2-712-1592

ความคิดเห็นที่ได้จากการสัมภาษณ์ :

จากการสัมภาษณ์พบว่า กลุ่มอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มเริ่มให้ความสนใจในการไปลงทุนในประเทศเพื่อนบ้าน และมีการดำเนินการแล้วส่วนหนึ่งของกลุ่มธุรกิจขนาดกลางและขนาดใหญ่ที่เมืองปอยเปต-ศรีโสภณ ในนิคมอุตสาหกรรมศรีโสภณ เพราะตั้งอยู่ในพื้นที่ชุมชน หาแรงงานได้ง่าย และติดกับชายแดนไทย สะดวกต่อการคมนาคมขนส่ง สำหรับความต้องการโครงสร้างพื้นฐานในการตั้งโรงงานผลิตอุตสาหกรรมสิ่งทอ มีปัจจัยหลักคือน้ำและไฟฟ้า ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อคุณภาพของผลิตภัณฑ์ ทั้งนี้ นักลงทุนในอุตสาหกรรมนี้ต้องการให้รัฐบาลสนับสนุนในด้านโครงสร้างพื้นฐาน และช่วยเหลือในการศึกษาความเป็นไปได้ในการลงทุนในประเทศเพื่อนบ้าน

6. สมาคมอาหารแช่เยือกแข็งไทย (Thai Frozen Foods Association) จัดตั้งขึ้นเพื่อให้บริการด้านข้อมูลข่าวสาร ระเบียบกฎหมายเกณฑ์ของประเทศต่างๆ การแก้ปัญหาในเรื่องกฎระเบียบต่างๆ ที่เป็นอุปสรรคต่อการส่งออก การเพิ่มพูนความรู้และพัฒนาเจ้าหน้าที่ของบริษัท ที่เป็นสมาชิกการจัดสัมมนา และประชุมต่างๆ การเข้าไปมีบทบาทในการประชุมระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

ที่ตั้ง: 92/6 อาคารสาทรธานี 2 สาทรเหนือ แขวงสีลม เขตบางรัก กรุงเทพฯ 10500

โทรศัพท์: (+66) 2-636-9001-6 โทรสาร: (+66) 2-235-5625

ความคิดเห็นที่ได้จากการสัมภาษณ์ :

จากการสัมภาษณ์พบว่า กลุ่มอุตสาหกรรมอาหารทะเลในประเทศไทยเริ่มมีความสนใจในการไปลงทุนในประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งเน้นไปที่อุตสาหกรรมต้นน้ำ ส่วนอุตสาหกรรมกลางน้ำและปลายน้ำมักจะต้องใช้สาธารณูปโภคและโครงสร้างพื้นฐานที่มีความพร้อม จึงจะตั้งอยู่ใน

ประเทศไทย สำหรับแหล่งวัตถุดิบที่สำคัญได้แก่ ประเทศพม่า โดยเฉพาะเมืองมะริด เพราะมีความอุดมสมบูรณ์ทางทะเลมากที่สุด รวมทั้งสัตว์น้ำที่เพาะเลี้ยงในพม่าจะสามารถทำได้ทั้งน้ำจืดและน้ำเค็ม ส่วนกัมพูชาที่บลาจจะใต้เฉพาะสัตว์ในน้ำจืดเท่านั้น

ปัจจุบันไม่มีการนำเข้า-ส่งออกอาหารทะเลอย่างถูกต้องระหว่างไทยและพม่า จึงมีความต้องการให้รัฐบาลช่วยเจรจาข้อตกลงให้มีขั้นตอนพิธีการขนส่งข้ามประเทศอย่างถูกต้อง และสามารถเป็นทางเปิดให้กรมประมงไทยเข้าไปเผยแพร่ความรู้ให้แก่กรมประมงของพม่า เพราะประเทศพม่าไม่มีมาตรฐานการส่งออกสินค้า และไม่มีขั้นตอนการส่งออกอาหารทะเลที่ชัดเจนตามกฎหมาย IUU (Illegal Unreported Unregulated) ซึ่งเป็นการตรวจสอบที่มาของอาหารทะเลชุดนั้นๆ ว่าเป็นการหาอย่างถูกกฎหมายหรือไม่ หากไทยสามารถยกระดับคุณภาพอาหารทะเลพม่าได้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง นอกจากนี้ นักลงทุนมีความต้องการการสนับสนุนจากทางรัฐบาลด้านเงินทุนและการกู้ยืมเงินเพื่อการลงทุนในประเทศเพื่อนบ้าน เนื่องจากธนาคารในประเทศเพื่อนบ้านยังไม่มีประสิทธิภาพและความเชื่อมั่นมากพอที่จะปล่อยกู้ให้แก่ SME ทั้งเรื่องสินทรัพย์ค้ำประกันอยู่คนละประเทศกัน ความมั่นใจในการไปลงทุน รัฐบาลจึงควรผลักดันการลงทุนของ SME ให้พร้อมยิ่งขึ้นในการออกไปลงทุน

7. สมาคมผู้ผลิตอาหารสำเร็จรูป (Thai Food Processor's Association) จัดตั้งขึ้นเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการประกอบวิสาหกิจอันเกี่ยวกับการผลิตอาหารและอาหารสำเร็จรูป โดยร่วมมือกับภาครัฐในการสนับสนุนและส่งเสริม ตลอดจนช่วยเหลือสมาชิกแก้ไขอุปสรรคต่างๆ รวมถึงการวิจัยและให้คำแนะนำและความช่วยเหลือแก่สมาชิกเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจ
ที่ตั้ง: ชั้น 9 อาคารโอเชียนทาวเวอร์ 1 ถ.รัชดาภิเษกตัดใหม่ เขตคลองเตย กรุงเทพฯ 10110
โทรศัพท์: (+66) 2-261-2684-6 โทรสาร: (+66) 2-261-2996-7

ความคิดเห็นที่ได้จากการสัมภาษณ์ :

จากการสัมภาษณ์พบว่า ด้านสถานการณ์การลงทุนของไทยในประเทศเพื่อนบ้านยังอยู่ในระดับปานกลาง ปัจจุบันมีหลายอุตสาหกรรมได้ไปลงทุนแล้ว เช่น บมจ.เครือเจริญโภคภัณฑ์อาหาร (CPF), บมจ.เบทาโกร เป็นต้น โดยปัจจัยที่ต้องออกไปลงทุนในประเทศเพื่อนบ้านเกิดจากผลกระทบเรื่องนโยบายค่าจ้างแรงงาน และการได้รับสิทธิพิเศษทางภาษี (GSP) ของประเทศนั้น ๆ สำหรับการเลือกพื้นที่ในการลงทุนมีปัจจัยด้านระบบการขนส่งเป็นหลัก เพราะการส่งออกสินค้า หรือแม้แต่การเคลื่อนย้ายวัตถุดิบต้องมีการขนส่งที่สะดวก

ด้านการสนับสนุนจากรัฐบาลให้เกิดการลงทุนในประเทศเพื่อนบ้าน ควรมีการผลักดันหลายด้านพร้อม ๆ กัน เช่น การร่วมลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน, การคมนาคม, สิทธิประโยชน์ที่ BOI ควรจะให้, สิทธิประโยชน์ทางภาษีที่ไม่ก่อให้เกิดความซ้ำซ้อน, สาธารณูปโภคต่างๆ เช่น ประปา ไฟฟ้า รวมทั้งการให้สิทธิกู้ยืมเงิน โดยให้อัตราดอกเบี้ยพิเศษสำหรับผู้ลงทุน นอกจากนี้ นักลงทุนยังขาดความมั่นใจในการลงทุน ความน่าเชื่อถือของผู้ร่วมทุน และยังขาดความสัมพันธ์กับบุคคลที่เกื้อหนุนต่อการประกอบธุรกิจ เช่น นักการเมือง หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องในด้านต่างๆ

และเงินลงทุนที่ยังไม่มากพอที่จะไปลงทุนในประเทศเพื่อนบ้าน ปัจจัยเหล่านี้เป็นสิ่งที่นักลงทุนต้องการให้รัฐบาลไทยผลักดันให้ประเทศเพื่อนบ้านมีนโยบายผลักดันด้านการลงทุนที่ชัดเจน เพื่อให้ผู้ประกอบการไทยมั่นใจ และกล้าตัดสินใจที่จะไปลงทุนในประเทศเพื่อนบ้านต่อไป

5.2 กลุ่มผู้ประกอบการที่แจกแบบสอบถาม

กลุ่มผู้ที่แจกแบบสอบถามจะแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มหลัก ได้แก่ กลุ่มอุตสาหกรรมสิ่งทอ จำนวน 50 ราย กลุ่มอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์และไฟฟ้า จำนวน 50 ราย และ กลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป จำนวน 100 ราย ประกอบด้วย กลุ่มอุตสาหกรรมผลไม้แปรรูปกระป๋อง จำนวน 25 ราย กลุ่มอุตสาหกรรมอาหารทะเลแช่แข็ง จำนวน 25 ราย กลุ่มอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย จำนวน 25 ราย กลุ่มอาหารสำเร็จรูป จำนวน 25 ราย รวมจำนวนแบบสอบถามที่แจกทั้งหมด 200 ราย

ผู้ตอบแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมได้ มีดังนี้ กลุ่มอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม จำนวน 21 ราย จาก 16 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 42 จากจำนวนที่แจกแบบสอบถามทั้งหมดในกลุ่ม อุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์และไฟฟ้า จำนวน 25 ราย จาก 20 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 50 จากจำนวนที่แจกแบบสอบถามทั้งหมดในกลุ่ม และอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป แบ่งเป็น 3 กลุ่มย่อยได้แก่ อุตสาหกรรมผลไม้แปรรูปกระป๋อง จำนวน 2 ราย กลุ่มอุตสาหกรรมอาหารสำเร็จรูป จำนวน 1 ราย และกลุ่มอุตสาหกรรมอาหารทะเลแช่แข็ง จำนวน 2 ราย ส่วนกลุ่มอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลไม่ได้รับการตอบกลับแต่อย่างใด รวม 5 ราย จาก 5 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 5 จากจำนวนที่แจกแบบสอบถามทั้งหมดในกลุ่ม รวมผู้ตอบแบบอย่างสมบูรณ์จำนวน 51 ราย จาก 41 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 26 จากจำนวนที่แจกแบบสอบถามทั้งหมด สามารถสรุปได้ดังตารางที่ 5-1

ตารางที่ 5-1 จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดแต่ละภาคอุตสาหกรรม

กลุ่มอุตสาหกรรม	จำนวนผู้ที่แจกแบบสอบถาม (ราย)	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม (ราย)	คิดเป็นร้อยละ จากที่แจกทั้งหมด	จำนวนบริษัทที่ตอบ (แห่ง)
สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม	50	21	42%	16
ผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์และไฟฟ้า	50	25	50%	20
เกษตรแปรรูป	100	5	5%	5
รวม	200	51	26%	41

เนื่องจากการประเมินแบบสอบถามในอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปได้รับการตอบกลับจากกลุ่มตัวอย่างเพียงร้อยละ 5 จากทั้งหมด ซึ่งถือว่าเป็นจำนวนน้อยมาก ผลที่ได้จึงอาจไม่สามารถแสดงเป็นภาพรวมความคิดเห็นของกลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปได้ทั้งหมด

5.3 วิเคราะห์แบบสอบถามตามพื้นที่ที่ต้องการไปลงทุน

จากผลการประเมินที่ได้จากแบบสอบถาม สำหรับข้อมูลส่วนที่ 1 ความสนใจไปลงทุนในประเทศเพื่อนบ้าน และพื้นที่ที่ให้ความสนใจ ซึ่งจะวิเคราะห์ในแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรม แบ่งออกเป็น 4 ประเด็น ได้แก่

ประเด็นที่ 1 โอกาสที่บริษัทจะขยายกิจการไปยังประเทศเพื่อนบ้านทั้งในปัจจุบันหรืออนาคต ภายหลังจากเปิดเสรีประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แบ่งเป็น 4 ตัวเลือกได้แก่ บริษัทได้ขยายกิจการเรียบร้อยแล้ว สนใจและอยู่ระหว่างการวางแผน สนใจแต่ยังไม่ได้ศึกษา และไม่มี ความสนใจ โดยกลุ่มบริษัทตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามจะเลือกแนวโน้มการขยายกิจการในประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งสามารถนำมาวิเคราะห์เป็นร้อยละในแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรม

จากความคิดเห็นของนักลงทุนในแต่ละอุตสาหกรรม พบว่า ภาพรวมของทุกกลุ่มอุตสาหกรรมมี นักลงทุนที่สนใจและอยู่ระหว่างการวางแผนมากที่สุด รองลงมาเป็นกลุ่มที่สนใจแต่ยังไม่ได้ศึกษา โดยกลุ่มอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม และอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป มีนักลงทุนให้ความสนใจในการ ออกไปลงทุนในต่างประเทศและอยู่ระหว่างการวางแผนมากที่สุด ส่วนอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และ ไฟฟ้า นั้น มีกลุ่มนักลงทุนที่ให้ความสนใจแต่ยังไม่ได้ศึกษามากที่สุด รองลงมาเป็นกลุ่มที่ให้ความสนใจและ อยู่ระหว่างการวางแผน อย่างไรก็ตาม จากการสัมภาษณ์เชิงลึกพบว่า มีบริษัทหลายแห่งออกไปลงทุนใน ประเทศเพื่อนบ้านแล้ว โดยส่วนใหญ่จะอยู่ในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ผลการวิเคราะห์ สามารถสรุปได้ดังตารางที่ 5-2 โดยตัวเลขในวงเล็บหมายถึง จำนวนผู้ที่เลือกคำตอบนั้น

ตารางที่ 5-2 ความคิดเห็นของนักธุรกิจในการออกไปลงทุนในประเทศเพื่อนบ้าน

อันดับ	อุตสาหกรรม สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม	อุตสาหกรรม อิเล็กทรอนิกส์และไฟฟ้า	อุตสาหกรรม เกษตรแปรรูป
1	สนใจและอยู่ระหว่างวางแผน (11)	สนใจแต่ยังไม่ได้ศึกษา (9)	สนใจและอยู่ระหว่างวางแผน / สนใจแต่ยังไม่ได้ศึกษา (2)
2	ได้ขยายกิจการแล้ว (5)	สนใจและอยู่ระหว่าง วางแผน (7)	ได้ขยายกิจการแล้ว (1)
3	สนใจแต่ยังไม่ได้ศึกษา (3)	ได้ขยายกิจการแล้ว / ไม่มีความสนใจ (3)	ไม่มีความสนใจ (0)
4	ไม่มีความสนใจ (2)	-	-

ประเด็นที่ 2 สาเหตุที่บริษัทตัดสินใจไปลงทุนในประเทศเพื่อนบ้าน ประกอบด้วย 4 ปัจจัยได้แก่ เพื่อขยายกิจการ ลดค่าจ้างแรงงาน สิทธิประโยชน์ทางภาษี และมีแหล่งทรัพยากร โดยกลุ่มบริษัท ตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามสามารถตอบได้มากกว่า 1 ปัจจัย และแต่ละปัจจัยที่เลือกมีค่าน้ำหนักเท่ากัน เท่ากับ 1 คะแนน

ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามความคิดเห็นจากกลุ่มนักธุรกิจของแต่ละภาคอุตสาหกรรม เกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการลงทุนในประเทศเพื่อนบ้าน พบว่า อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มมีปัจจัยเพื่อลดค่าจ้างแรงงานมากที่สุด รองลงมาคือ เพื่อขยายธุรกิจ ส่วนอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และไฟฟ้ามีปัจจัยเพื่อขยายธุรกิจเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ เพื่อลดค่าจ้างแรงงาน มีแหล่งทรัพยากร และสิทธิประโยชน์ทางภาษี ซึ่งมีคะแนนความสำคัญใกล้เคียงกัน และอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป มีปัจจัยเพื่อขยายธุรกิจและมีแหล่งทรัพยากรมากที่สุด สรุปได้ดังตารางที่ 5-3 โดยตัวเลขในวงเล็บหมายถึง จำนวนผู้เลือกคำตอบนั้น

ตารางที่ 5-3 ความคิดเห็นด้านปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการลงทุนในประเทศเพื่อนบ้าน

อันดับ	ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการลงทุนในประเทศเพื่อนบ้าน (จำนวนผู้ตอบ)		
	อุตสาหกรรม สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม	อุตสาหกรรม อิเล็กทรอนิกส์และไฟฟ้า	อุตสาหกรรม เกษตรแปรรูป
1	ลดค่าจ้างแรงงาน (14)	ขยายธุรกิจ (13)	ขยายธุรกิจ / มีแหล่งทรัพยากร (3)
2	ขยายธุรกิจ (11)	ลดค่าจ้างแรงงาน (10)	--
3	สิทธิประโยชน์ทางภาษี (5)	มีแหล่งทรัพยากร (9)	ลดค่าจ้างแรงงาน / สิทธิประโยชน์ทางภาษี (1)
4	มีแหล่งทรัพยากร (3)	สิทธิประโยชน์ทางภาษี (8)	-

ประเด็นที่ 3 ประเทศที่บริษัทให้ความสนใจไปลงทุน โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามลำดับความสนใจแต่ละประเทศ ได้แก่ กัมพูชา พม่า และลาว ลำดับที่ 1 = สนใจมากที่สุด ไปถึง ลำดับที่ 3 = สนใจน้อยสุด และการวิเคราะห์จะให้ 3 คะแนนสำหรับพื้นที่ที่สนใจมากที่สุด ไปถึง 1 คะแนนสำหรับพื้นที่ที่สนใจน้อยที่สุด ในกรณีที่ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกประเทศที่สนใจเพียง 1 ประเทศ จะถือว่าพื้นที่ที่ไม่ได้เลือกอีก 2 ประเทศ มีระดับความสนใจเท่ากัน ซึ่งมีคะแนนเท่ากับ 1.5 คะแนน

จากความคิดเห็นของนักลงทุนในแต่ละอุตสาหกรรมพบว่า ความคิดเห็นโดยภาพรวมนักลงทุน ให้ความสนใจในการออกไปลงทุนในประเทศพม่ามากที่สุด รองลงมาเป็นสปป.ลาว และกัมพูชา ตามลำดับ โดยอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม และอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป ให้ความสนใจไปลงทุนในประเทศพม่ามากที่สุด ส่วนอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และไฟฟ้าให้ความสนใจลงทุนในสปป.ลาวมากที่สุด ดังตารางที่ 5-4 โดยตัวเลขในวงเล็บหมายถึง คะแนนความสนใจของพื้นที่นั้น ๆ

ตารางที่ 5-4 ความคิดเห็นของประเทศที่นักลงทุนให้ความสนใจในการไปลงทุนที่สุด

อันดับ	พื้นที่ที่นักลงทุนแต่ละอุตสาหกรรมให้ความสนใจ (คะแนนความสนใจ)		
	อุตสาหกรรม สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม	อุตสาหกรรม อิเล็กทรอนิกส์และไฟฟ้า	อุตสาหกรรม เกษตรแปรรูป
1	พม่า (48.5)	ลาว (56.5)	พม่า (12.0)
2	กัมพูชา (39.0)	พม่า (53.0)	กัมพูชา (10.0)
3	ลาว (38.5)	กัมพูชา (40.5)	ลาว (8.0)

ประเด็นที่ 4 สอบถามความสนใจไปลงทุนในพื้นที่ทั้ง 10 พื้นที่ใน 3 ประเทศ ให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกพื้นที่ที่ให้ความสนใจไปลงทุน โดยประเทศที่เลือกจะมีคะแนนเท่ากับ 1 และผู้ตอบแบบสอบถามสามารถเลือกได้มากกว่า 1 พื้นที่

จากผลการวิเคราะห์พื้นที่ที่ได้รับความสนใจจากนักลงทุนมากที่สุดในภาพรวม คือ เวียงจันทน์ ในสปป.ลาว และอย่างกึ่ง ประเทศพม่า รองลงมาคือ พนมเปญ ในประเทศกัมพูชา โดยกลุ่มอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ให้ความสนใจในการออกไปลงทุนที่สีหนุวิลล์และเกาะกง ประเทศกัมพูชา และสะพานนะเขต สปป.ลาวมากที่สุด อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และไฟฟ้าให้ความสนใจในการลงทุนที่เวียงจันทน์ สปป.ลาวมากที่สุด รองลงมาคืออย่างกึ่ง ประเทศพม่า ส่วนอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปให้ความสนใจในการลงทุนที่อย่างกึ่ง ประเทศพม่ามากที่สุด รองลงมาได้แก่ สีหนุวิลล์และเกาะกงในกัมพูชา และเวียงจันทน์ สปป.ลาว สรุปผลการวิเคราะห์ได้ดังตารางที่ 5-5 โดยตัวเลขในวงเล็บหมายถึง จำนวนผู้ที่เลือกคำตอบนั้น

ตารางที่ 5-5 ความคิดเห็นของพื้นที่ที่นักลงทุนให้ความสนใจในการออกไปลงทุนมากที่สุดแต่ละประเทศ

อันดับ	พื้นที่ที่นักลงทุนแต่ละอุตสาหกรรมให้ความสนใจ (จำนวนผู้ตอบ)		
	อุตสาหกรรม สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม	อุตสาหกรรม อิเล็กทรอนิกส์และไฟฟ้า	อุตสาหกรรม เกษตรแปรรูป
1	เวียงจันทน์ (9)	เวียงจันทน์ (15)	อย่างกึ่ง (3)
2	อย่างกึ่ง (7)	อย่างกึ่ง (13)	เวียงจันทน์ / เกาะกงและสีหนุวิลล์ (2)
3	ปอยเปตและศรีโสภณ (6)	พนมเปญ (8)	ทวาย / พนมเปญ / เมียวดี (1)
4	เมียวดี / พนมเปญ / ทวาย / ปากเซ (4)	ปอยเปตและศรีโสภณ / สะพานนะเขต (5)	-

5.4 วิเคราะห์แบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกพื้นที่การลงทุน

จากผลการประเมินที่ได้จากแบบสอบถาม สำหรับข้อมูลส่วนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกพื้นที่การลงทุนในประเทศเพื่อนบ้าน โดยเรียงลำดับคะแนน 1 = ไม่สำคัญเลย 2 = สำคัญน้อย 3 = สำคัญปานกลาง และ 4 = สำคัญมาก โดยพิจารณาได้จากสมการค่าเฉลี่ยดังต่อไปนี้

$$Score = \frac{1.00*N_1+2.00*N_2+3.00*N_3+4.00*N_4}{N_1+N_2+N_3+N_4} \quad (\text{สมการที่ 5-1})$$

กำหนดให้ N_x = จำนวนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละระดับความคิดเห็น
 x = ระดับความคิดเห็น มีค่าตั้งแต่ 1 ถึง 4

การวิเคราะห์จะแสดงคะแนนเฉลี่ยที่คำนวณได้จากสมการ 5-1 ของแต่ละปัจจัยการเลือกพื้นที่การลงทุนแบ่งตามแต่ละภาคอุตสาหกรรม พร้อมแสดงค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์จะแบ่งระดับความสำคัญของปัจจัยออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ สำคัญมากที่สุด (ช่วงคะแนน 3.5 - 4.0) สำคัญมาก (ช่วงคะแนน 2.5 - 3.5) สำคัญปานกลาง (ช่วงคะแนน 1.5 - 2.5) สำคัญน้อยพบว่า (ช่วงคะแนน 0.5 - 1.5) สำคัญน้อยมากหรือไม่สำคัญเลย (ช่วงคะแนน 0.0 - 0.5) โดยจะพิจารณาเฉพาะปัจจัยที่อยู่ในระดับสำคัญมาก หรือปัจจัยที่มีคะแนนมากกว่า 3.5 คะแนนขึ้นไป

จากการวิเคราะห์แบบสอบถามของนักลงทุนทั้ง 3 อุตสาหกรรม เกี่ยวกับปัจจัยในการตัดสินใจเลือกพื้นที่ลงทุนพบว่า ทั้ง 3 อุตสาหกรรมมีปัจจัยที่ให้ระดับความสำคัญในช่วงมากที่สุดใกล้เคียงกัน ได้แก่ อัตราค่าจ้างแรงงาน สิทธิประโยชน์ทางภาษี ความพร้อมโครงสร้างพื้นฐานทางคมนาคม ความพร้อมด้านสาธารณูปโภค กฎระเบียบการสนับสนุนของรัฐบาลไทย และกฎระเบียบการสนับสนุนของรัฐบาลท้องถิ่น นอกจากนี้ อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปพบว่า มีปัจจัยที่ระดับความสำคัญช่วงมากที่สุดเพิ่มอีก 3 ปัจจัย ได้แก่ ใกล้แหล่งวัตถุดิบ อยู่ใกล้ท่าเรือ/ตลาดกระจายสินค้า และความพร้อมของระบบการเงินการธนาคารในพื้นที่ ส่วนปัจจัยอื่น ๆ สำคัญรองลงมา ปัจจัยในการเลือกพื้นที่การลงทุนของแต่ละอุตสาหกรรมสามารถแสดงได้ดังตารางที่ 5-6 โดยตัวเลขที่เป็นตัวหนาแสดงถึง ปัจจัยที่มีคะแนนความสนใจมากกว่าหรือเท่ากับ 3.5 คะแนน ซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญมาก

ตารางที่ 5-6 ความคิดเห็นของนักลงทุนต่อปัจจัยการเลือกพื้นที่การลงทุนในแต่ละภาคอุตสาหกรรม

ประเด็นพิจารณา	อุตสาหกรรม สิ่งทอและ เครื่องนุ่งห่ม		อุตสาหกรรม อิเล็กทรอนิกส์ และไฟฟ้า		อุตสาหกรรม เกษตรแปรรูป	
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
1. ใกล้แหล่งวัตถุดิบ	3.38	0.67	3.36	0.76	3.80	0.45
2. อยู่ใกล้ท่าเรือ/ตลาดกระจายสินค้า	3.43	0.51	3.44	0.77	3.60	0.89
3. อัตราค่าจ้างแรงงาน	3.90	0.30	3.52	0.71	4.00	0.00
4. ทักษะ/ระดับฝีมือแรงงานท้องถิ่น	3.33	0.48	3.44	0.77	3.20	0.45
5. ความสัมพันธ์ส่วนตัวกับเจ้าหน้าที่รัฐ/การเมือง ท้องถิ่น	3.14	0.57	3.28	0.68	3.00	0.71
6. สิทธิประโยชน์ทางภาษี	3.52	0.51	3.52	0.51	3.80	0.45
7. ความพร้อมของระบบการเงินการธนาคารในพื้นที่	3.19	0.68	3.40	0.58	4.00	0.00
8. ความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐานทางคมนาคม	3.62	0.50	3.60	0.50	3.80	0.45
9. ความพร้อมของสาธารณูปโภค (ไฟฟ้า, ประปา, .สื่อสาร)	3.71	0.46	3.52	0.59	4.00	0.00
10. กฎระเบียบและการสนับสนุนของรัฐบาลไทย	3.67	0.58	3.52	0.51	4.00	0.00
11. กฎระเบียบและการสนับสนุนของรัฐบาลท้องถิ่น	3.57	0.60	3.56	0.51	4.00	0.00
12. การกำหนดโดยบริษัทคู่ค้า/บริษัทแม่	3.43	0.51	3.40	0.50	3.60	0.55

5.5 วิเคราะห์แบบสอบถามปัจจัยด้านโครงสร้างพื้นฐานที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรม

การวิเคราะห์ปัจจัยด้านโครงสร้างพื้นฐาน จะแสดงคะแนนเฉลี่ยที่คำนวณได้จากสมการ 5-1 ของแต่ละปัจจัยด้านโครงสร้างพื้นฐานของแต่ละภาคอุตสาหกรรม พร้อมค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้เกณฑ์ระดับความสำคัญจากหัวข้อที่ 5-4 กล่าวคือ ให้ความสำคัญเฉพาะปัจจัยที่อยู่ในช่วงคะแนนความสำคัญมากที่สุด หรือปัจจัยที่มีคะแนนมากกว่า 3.5 คะแนนขึ้นไป จากการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยด้านโครงสร้างพื้นฐานจากความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มอุตสาหกรรมได้ให้ความสำคัญปัจจัยคล้ายคลึงกันได้แก่ ด้านโครงสร้างพื้นฐานด้านไฟฟ้าและพลังงาน ด้านสาธารณูปโภคและประปา ด้านระบบสื่อสารไร้สาย ด้านการติดต่อเชื่อมโยงกับพรมแดนไทย และด้านโครงสร้างพื้นฐานทางถนน ดังตารางที่ 5-7 โดยตัวเลขที่เป็นตัวหนาแสดงถึง ปัจจัยที่มีคะแนนความสนใจมากกว่าหรือเท่ากับ 3.5 คะแนน ซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญมาก

ตารางที่ 5-7 ความคิดเห็นของนักลงทุนต่อปัจจัยด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ประเด็นพิจารณา	อุตสาหกรรม สิ่งทอและ เครื่องนุ่งห่ม		อุตสาหกรรม อิเล็กทรอนิกส์ และไฟฟ้า		อุตสาหกรรม เกษตรแปรรูป	
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
1. ถนนที่เชื่อมโยงต้องสร้างเป็นถนนลาดยาง 4 ช่องทาง	3.67	0.59	3.48	0.71	3.80	0.45
2. มีรถไฟเชื่อมโยงจากบริเวณใกล้ที่ตั้งโรงงาน	2.89	0.68	3.04	0.73	2.80	1.10
3. อยู่ติดหรือใกล้กับท่าเรือน้ำลึก	3.39	0.70	3.24	0.60	3.00	0.71
4. อยู่ติดหรือใกล้กับท่าอากาศยานนานาชาติ	3.12	0.60	3.48	0.59	2.80	0.45
5. ระบบไฟฟ้าต้องเพียงพอและได้มาตรฐาน	3.88	0.33	3.76	0.44	4.00	0.00
6. มีระบบสื่อสารไร้สาย (EDGE/3G) ครอบคลุม	3.59	0.62	3.68	0.48	3.80	0.45
7. มีระบบน้ำประปาคุณภาพดีเข้าถึงอย่างเพียงพอ	3.56	0.62	3.68	0.48	4.00	0.00
8. ติดกับพรมแดนประเทศไทย ขนส่งเชื่อมโยง สะดวก	3.61	0.61	3.64	0.49	3.80	0.45

จากการวิเคราะห์แบบสอบถามปัจจัยด้านโครงสร้างพื้นฐานตามความคิดเห็นของนักลงทุน ซึ่งเป็นประเด็นที่นักลงทุนให้ความสำคัญอย่างมาก (จากหัวข้อ 5-4) ในการตัดสินใจเพื่อเลือกพื้นที่ลงทุนในประเทศเพื่อนบ้าน จากประเด็นเรื่องปัจจัยด้านโครงสร้างพื้นฐาน พบว่าประเด็นในด้านสาธารณูปโภคถือเป็นปัจจัยหลักที่นักลงทุนต้องการ โดยเฉพาะปัจจัยด้านไฟฟ้าที่เพียงพอและได้มาตรฐาน เพราะแต่ละอุตสาหกรรมต้องการไฟฟ้าในกระบวนการผลิตทั้งสิ้น รองลงมาได้แก่ ระบบประปาที่มีคุณภาพและเพียงพอต่อความต้องการ ซึ่งจะให้ความสำคัญมากในอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป เพราะเกี่ยวกับคุณภาพและความสะอาดของผลิตภัณฑ์อาหาร และอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มในภาคการผลิตที่เกี่ยวข้องกับการซักฟอก ทั้งระบบไฟฟ้าและประปาถือเป็นปัจจัยหลักที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพของผลิตภัณฑ์ทั้งสิ้น สำหรับปัจจัยที่ให้ความสำคัญถัดมาคือ ระบบสื่อสารไร้สายที่ครอบคลุมทั่วทั้งพื้นที่ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการประสานงานของแต่ละหน่วยในบริษัท

ประเด็นถัดมาที่มีระดับความสำคัญสูงใกล้เคียงกันด้านโครงสร้างพื้นฐานคือ ปัจจัยพื้นที่ตั้งใกล้กับพรมแดนประเทศไทย คมนาคมขนส่งเชื่อมโยงไปยังพื้นที่สำคัญได้อย่างสะดวก โดยมาตรฐานถนนเป็นผิวลาดยาง ขนาด 4 ช่องทางจราจร หรือชั้น 2 ตามประเภทถนนของกรมทางหลวงชนบท นักลงทุนบางส่วนให้ความคิดเห็นว่าหากพื้นที่การลงทุนตั้งใกล้พรมแดนประเทศไทยแล้ว การคมนาคมขนส่งต้องการเพียงแค่เส้นทางถนนที่มีมาตรฐานเพื่อเชื่อมโยงมายังท่าเรือแหลมฉบัง ส่วนปัจจัยด้านรถไฟท่าเรือ และท่าอากาศยาน พบว่ามีคะแนนความสำคัญน้อยกว่าประเด็นอื่น ๆ ค่อนข้างมาก อย่างไรก็ตาม

ตาม นักลงทุนบางกลุ่มใช้บริการทำเรือในประเทศเพื่อนบ้านเพื่อการส่งออกไปยังประเทศในโซนยุโรป อเมริกา หรือประเทศจีน เช่น ทำเรือสีหนุวิลล์ ทำเรือกำปอด (กัมพูชา) ทำเรือย่างกุ้ง ทำเรือติสวา (พม่า) เป็นต้น ส่วนสปป.ลาว ไม่มีทำเรือส่งออก นักลงทุนส่วนใหญ่จึงเลือกที่จะส่งสินค้ากลับมายัง ทำเรือแหลมฉบังเพื่อส่งออกไปยังประเทศที่สามต่อไป

5.5 วิเคราะห์แบบสอบถามความคิดเห็นของนักลงทุนต่อนโยบายภาครัฐ

จากผลการประเมินที่ได้จากแบบสอบถาม สำหรับข้อมูลส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ต่อภาครัฐ การให้คะแนนความสำคัญจากความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม แบ่งเป็น 4 ระดับ คือ คะแนน 1 = ไม่สำคัญเลย 2 = สำคัญน้อย 3 = สำคัญปานกลาง และ 4 = สำคัญมาก จากสมการ ค่าเฉลี่ยที่ 5-1 สามารถสรุปคะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแต่ละอุตสาหกรรม โดยใช้ เกณฑ์ระดับความสำคัญจากหัวข้อที่ 5-4 กล่าวคือ ให้ความสำคัญเฉพาะปัจจัยที่อยู่ในช่วงคะแนน ความสำคัญมากที่สุด หรือปัจจัยที่มีคะแนนมากกว่า 3.5 คะแนนขึ้นไป

จากการวิเคราะห์พบว่า ภาพรวมของทั้ง 3 อุตสาหกรรมมีความคิดเห็นต่อนโยบายภาครัฐ โดย ให้ความสำคัญเรื่องนโยบายการให้ความคุ้มครองแก่นักลงทุน เช่น การประกันการลงทุนในประเทศ เพื่อนบ้าน โดยเฉพาะภาคอุตสาหกรรมชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์และไฟฟ้า และอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป รองลงมาได้แก่ นโยบายการเร่งเจรจาเปิดประเทศเพื่อนบ้านในด้านกฎระเบียบ การให้สิทธิประโยชน์ทาง ภาษีกับเอกชนไทยในการศึกษาวางแผนการลงทุนในต่างประเทศ ตามลำดับ ส่วนอุตสาหกรรมสิ่งทอ และเครื่องนุ่งห่มให้ความสำคัญกับนโยบายการจัดตั้งหน่วยงานหรือศูนย์ข้อมูลในประเทศไทย เพื่อให้ ข้อมูลแก่นักลงทุนที่ต้องการไปลงทุนในต่างประเทศ สรุปการวิเคราะห์นโยบายภาครัฐได้ดังตารางที่ 5-8 โดยตัวเลขที่เป็นตัวหนาแสดงถึง ปัจจัยที่มีคะแนนความสนใจมากกว่าหรือเท่ากับ 3.5 คะแนน ซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญมาก

ตารางที่ 5-8 ความคิดเห็นของนักลงทุนไทยต่อนโยบายภาครัฐในแต่ละภาคอุตสาหกรรม

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายต่อรัฐบาลไทย	อุตสาหกรรม สิ่งทอและ เครื่องนุ่งห่ม		อุตสาหกรรม อิเล็กทรอนิกส์ และไฟฟ้า		อุตสาหกรรม เกษตรแปรรูป		ภาพรวม ทั้ง 3 กลุ่ม
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}
1. ควรจัดตั้งหน่วยงานหรือศูนย์ข้อมูลใน ไทยเพื่อให้ข้อมูลกับนักลงทุนไทยที่สนใจไป ลงทุนในต่างประเทศ	3.89	0.32	3.76	0.44	3.80	0.45	3.82
2. ควรจัดตั้งศูนย์ในประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อให้ความช่วยเหลือกับนักลงทุนไทยที่ ประกอบการอยู่	3.83	0.38	3.72	0.54	3.80	0.45	3.78
3. ควรจัดหาแหล่งกู้ยืมเงินให้กับธุรกิจไทย เพื่อไปลงทุนในต่างประเทศ	3.50	0.62	3.56	0.65	3.60	0.55	3.55
4. ควรให้ความช่วยเหลือ/เงินกู้ยืมกับ ประเทศเพื่อนบ้านในการปรับปรุงโครงสร้าง พื้นฐาน (ถนน, รถไฟ, ท่าเรือ, สาธารณูปโภค ฯลฯ) ในพื้นที่ที่นักลงทุนไทยสนใจ	3.28	0.83	3.28	0.79	2.40	0.55	2.99
5. ควรให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีกับเอกชน ไทย ในการศึกษาวางแผนเพื่อการลงทุนใน ต่างประเทศ	3.83	0.38	3.68	0.48	4.00	0	3.84
6. ควรเร่งเจรจากับประเทศเพื่อนบ้าน ใน ด้านกฎระเบียบหรือหน่วยงานท้องถิ่น ที่เป็น อุปสรรคต่อนักลงทุนไทย	3.72	0.46	3.88	0.33	4.00	0	3.87
7. ควรมีนโยบายให้ความคุ้มครองแก่นัก ลงทุนไทย เช่น การประกันการลงทุนใน ต่างประเทศ	3.83	0.38	3.92	0.28	4.00	0	3.92

จากผลการประเมินจากแบบสอบถามทั้ง 3 ส่วน คือ พื้นที่ที่นักลงทุนให้ความสนใจ ปัจจัยการเลือกพื้นที่และความต้องการทางโครงสร้างพื้นฐาน และความคิดเห็นต่อนโยบายภาครัฐ ของแต่ละภาคอุตสาหกรรมประกอบกับข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง 7 แห่ง สามารถสรุปได้ดังนี้

1. อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม

นักลงทุนในอุตสาหกรรมนี้ให้ความสนใจในการออกไปลงทุนในประเทศเพื่อนบ้าน มีการศึกษาข้อมูลในการลงทุน และมีบริษัทหลายแห่งได้เริ่มลงทุนในประเทศเพื่อนบ้านแล้ว เช่น เมืองปอยเปต-ศรีโสภณ และกรุงพนมเปญ ในประเทศกัมพูชา เป็นต้น โดยมีปัจจัยด้านค่าจ้างแรงงานจากนโยบายค่าแรงขั้นต่ำของรัฐบาลเป็นสาเหตุหลักที่ต้องออกไปลงทุน มีพื้นที่ที่ได้รับ ความสนใจจากนักลงทุนที่ตอบแบบสอบถามคือ ประเทศพม่า เพราะมีแรงงานจำนวนมาก แต่เนื่องด้วยปัจจัยด้านสาธารณูปโภค โครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคม กว้างขวาง ชนกลุ่มน้อย และปัจจัยอื่น ๆ ภายในประเทศที่ยังเป็นอุปสรรคต่อการลงทุน จึงยังมีนักลงทุนจำนวนไม่มากนักที่เข้าไปลงทุน ทั้งนี้ อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มมีปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพของผลผลิตจากโรงงาน คือ ไฟฟ้าและน้ำประปา รวมถึงปัจจัยด้านโครงสร้างพื้นฐานด้วย นอกจากนี้ นักลงทุนยังให้ความสำคัญกับนโยบายการสนับสนุนของรัฐบาลในการจัดตั้งหน่วยงานหรือศูนย์ข้อมูลในไทยเพื่อให้ข้อมูลการลงทุนในประเทศเพื่อนบ้าน

2. อุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์และไฟฟ้า

อุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์และไฟฟ้าเริ่มได้รับความสนใจจากนักลงทุน แต่ยังมี การออกไปลงทุนในประเทศเพื่อนบ้านไม่มากนัก ปัจจัยที่นักลงทุนต้องการขยายธุรกิจไปยัง ประเทศเพื่อนบ้านได้ให้ความสนใจไปที่ เมืองเวียงจันทน์ สปป.ลาว มากที่สุด เพราะมีพื้นที่ที่ เชื่อมติดกับประเทศไทย และมีการเชื่อมโยงทางถนนกับประเทศไทยที่ค่อนข้างดี สามารถ เดินทางมายังท่าเรือแหลมฉบังได้สะดวก ในด้านนโยบายภาครัฐนักลงทุนให้ความสำคัญกับการ สนับสนุนของรัฐบาลด้านการให้ความคุ้มครองแก่นักลงทุนไทยในการออกไปลงทุนใน ต่างประเทศ ในลักษณะของการประสานงานภาครัฐ (G2G) การทำสนธิสัญญา MOU รวมถึง การให้ความร่วมมือในการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษในประเทศเพื่อนบ้าน การสนับสนุนจาก รัฐบาลเหล่านี้จะสร้างความเชื่อมั่นของนักลงทุนให้เพิ่มขึ้น

3. อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป

สำหรับอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปพบว่า เดิมมีการเชื่อมโยงธุรกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน อยู่แล้ว เช่น ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับอาหารทะเล จากการนำเข้าวัตถุดิบจากพม่าเป็นจำนวนมาก เพราะเป็นแหล่งที่อุดมสมบูรณ์ทางธรรมชาติมากที่สุดในแถบ CLMV จึงได้รับความสนใจจาก นักลงทุนเป็นจำนวนมาก แต่อย่างไรก็ตาม ความพร้อมทางด้านโครงสร้างพื้นฐาน ระบบ สาธารณูปโภค และกฎหมายของประเทศพม่ายังมีปัญหามาก ทำให้อุตสาหกรรมอาหาร สำเร็จรูปที่ต้องการคุณภาพสูงกว่าอุตสาหกรรมด้านอื่น ๆ ไม่สามารถทำได้ตามมาตรฐาน จึง

นิยมให้ประเทศเพื่อนบ้านเป็นเพียงอุตสาหกรรมต้นน้ำ จากนั้นจึงส่งกลับมาประเทศไทยเป็น อุตสาหกรรมกลางน้ำถึงปลายน้ำ โดยนักลงทุนให้ความเห็นว่าปัจจัยจากการมีแหล่งทรัพยากร และขยายธุรกิจเป็นปัจจัยหลักในการออกไปลงทุนในต่างประเทศ โดยให้ความสนใจ เมืองอย่าง กุ้ง ประเทศพม่าเป็นหลัก นอกจากนี้ยังมีเมืองมะริด และมัตตะละย์ที่ได้รับความสนใจ ทั้งนี้ นัก ลงทุนต้องการการสนับสนุนจากรัฐบาลในด้านโครงสร้างพื้นฐาน และแหล่งเงินทุนในการออกไป ลงทุน เพราะการลงทุนต้องใช้งบประมาณจำนวนมาก นักลงทุนจึงต้องการสถาบันการเงินที่ นำเชื่อถือมาช่วยผลักดันการขยายธุรกิจในประเทศเพื่อนบ้านด้วย

จากการสัมภาษณ์เชิงลึกเกี่ยวกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน จำนวน 7 แห่ง และ ความคิดเห็นจากผู้ตอบแบบสอบถามในแต่ละอุตสาหกรรม จำนวน 51 ราย สามารถนำมาวิเคราะห์ ความสำเร็จในพื้นที่ที่ต้องการไปลงทุนของผู้ประกอบการ ปัจจัยในการเลือกพื้นที่ของนักลงทุน ความสำคัญของโครงสร้างพื้นฐานแต่ละด้านต่ออุตสาหกรรม และความต้องการการสนับสนุนจากรัฐบาล ในบทถัดไป ผู้วิจัยจะทำการเปรียบเทียบความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่กับอุปสงค์ของนัก ลงทุน